

SELMEC, TÉGED SOHA NEM FELEDTÜNK!

(Dr. Bartha Dénes – Dr. Oroszi Sándor)

„Jaj! ... más nyelv, más címer és más emberek, de a város a mi városunk: búséges, ugyanaz és örök!”

Fejes Ferenc:
Selmezbánya története (1936)

A jól ismert szerzőpáros ezzel a rendkívüli könyvvel feltette a koronát eddigi Selmezbányáról szóló munkásságára. A *Selmec, Selmec, sáros Selmec* (1991), a *Szép kis város Selmezbánya...* (2003) és a *Ha Selmec hív...* (2009) című könyvek után a mostani, közel 400 oldalas, szép kiállítású kötetben megtalálhatjuk az eddigi munkák összefoglalását, lényegét, de ennél többet is.

Olyan könyvet tartunk a kezünkben, ami egyfajta almachként minden olvasónak a legszelebb ismereteket nyújtja az erdészek, bányászok, kohászok számára oly sokat jelentő városról. Megismerhetjük Selmezbánya és környéke kialakulásának földtani előzményeit, gazdálkodását, nevezetes épületeit, temetőjét, bányáit, erdeit és tavait, történetének sorsfordító pillanatait, de hétköznapijait is, az akadémia kialakulását, fejlődését,

tanárait, az oktatott tárgyakat, a diákszokásokat, a ma is sokféleképpen őrzött hagyományainkat és nem utolsósorban, a tudományos éleslátással tárgyalt „Selmekérdést”. A szerzők több, mint tíz oldalon, külön fejezetben elevenítik föl az Ungarischer Forstverein (Magyar Erdészegylet), majd az Országos Erdészeti Egyesület kapcsolatát a várossal és az eddigi három selmeci vándorgyűlés történéseit.

Teszi mindezt a könyv úgy, hogy végig fenntartja és megőrzi az olvasó érdeklődését, nem hagyja, hogy unalmas adatok, száraz tömegévé egyszerűsödjének a leírtak. A mondanót folyamatosan, jó arányérzékkel elhelyezett zöld, barna, kék háttérzínakkal jelzett keretes kis írások kísérik, amelyek, mint iránymutató mécsesek szegélyezik a fő témát, bemutatva a város irodalmi, történelmi, helytörténeti, személyi kapcsolatait.

Megtudhatjuk például, hogy mi a MOESZ-vonal, honnan erednek a Wurst, a filiszter kifejezések, mit jelent, ha valakire, vagy valamire Tempust mondunk, kik voltak a náczkók, mi az a bányászszály, mi kapcsolja össze Mozart *Varázsfuvoláját* a korabeli Selmezbányával, kinél volt kosztos deák Petőfi Sándor és hogy nézett ki eredetileg a Sztinya pavilon. A prózai és verses idézetek pedig olyan szerzőktől származnak, mint Mikszáth Kálmán, Zichy Géza, Kosáryné Réz Lola, Illyés Gyula vagy Dzsida József.

A könyv másik nagy erőssége a gazdagon és jól összeválogatott fényképek és levéltári dokumentumok bemutatása, valamint az elképesztően jó térképanyag, amelyért a bevezetőben a szerzők külön is köszönetet mondanak Miklós Ákosnak.

Ha mindenképpen valamilyen kritikai megjegyzést kellene tennem a könyvvel kapcsolatban, akkor az semmiképp sem a belbecsre, hanem a megjelenésre vonatkozik. Egy ilyen remek kiadvány megérdemelt volna egy még ennél is igényesebb grafikai, művészi szerkesztést és külső megjelenést.

Az olvasó tehát korszakos erdészettörténeti munkát tart a kezében, egy Selmeci beváriutumot, amit nap mint nap forgatni erdészeknek és bányász, kohász testvéreinknek lélekiemelő, a nem szakmabeli érdeklődőknek pedig különleges élmény.

A könyv a Soproni Egyetemi Kiadó gondozásában, a Soproni Egyetem, az Emberi Erőforrások Minisztériuma,

az Agrárminisztérium, valamint az Erdészeti és Faipari Képzést Támogató Alapítvány támogatásával jelent meg. A könyv megrendeléséről az Erdészeti és Faipari Képzést Támogató Alapítványnál, az ef_alapitvany@uni-sopron.hu e-mail címen lehet érdeklődni.

Dr. Sárvári János, a könyvtár őr

